

Sygn. akt II Cz 426/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 26 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Henryk Haak

SSO Marian Raszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. W.

przeciwko E. K.

o zachówek

w przedmiocie zażalenia biegłej sądowej M. J.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 27 maja 2014 r., sygn. akt I C 1739/13

p o s t a n a w i a :

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że przyznać biegłej M. J. wynagrodzenie za sporządzenie opinii pisemnej z dnia 15 kwietnia 2014 r. w kwocie 1.588,29 zł (tysiąc pięćset osiemdziesiąt osiem złotych 29/100);

2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt II Cz 426/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu przyznał biegłej sądowej M. J. wynagrodzenie w kwocie 1.052,70 zł (pkt 1) oraz oddalił wniosek biegłej o przyznanie wynagrodzenia w pozostałej części (pkt 2).

W uzasadnieniu wskazano, że nie ma podstaw do uwzględnienia wniosku biegłej o przyznanie wynagrodzenia w wysokości 2.105,40 zł z uwagi na zawyżenie przez biegłą ilości godzin przeznaczonych na sporządzenie opinii.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła biegła M. J., zaskarżając je w części oddalającej wniosek o przyznanie wynagrodzenia i wnosząc o przyznanie wynagrodzenia w pełnej wysokości.

Skarżąca wskazała, że jest biegłą sądową z długoletnim stażem, tj. od grudnia 2000 r., posiadającą odpowiednie kwalifikacje, wywiązującą się terminowo i rzetelnie z powierzonych jej obowiązków, nie powoduje powstania dodatkowych kosztów. Nadto skarżąca podniosła, że w porównaniu do wynagrodzeń biegłych w podobnych sprawach

nie żąda wygórowanych kwot wynagrodzenia za sporządzanie opinii. Skarżąca podkreśliła również, że sporządzona przez nią opinia jest przydatna dla rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Analiza tezy dowodowej oraz treści opinii uzupełniającej biegłej sądowej M. J. wskazuje, że została ona sporządzona na okoliczność wartości lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...). (...) w K. według jego stanu na dzień 2 maja 2012 r. i według aktualnych cen.

Przedmiotowa opinia jest przeciętnie obszerna pod względem formy – obejmuje 16 stron napisanych w pojedynczych odstępach, standardową czcionką. Pod względem merytorycznym zawiera wyliczenie wartości opiniowanego lokalu mieszkalnego w dwóch okresach czasu, przy użyciu dość dużej ilości (jedenastu) lokalów porównawczych. Opinia zawiera szczegółowy opis opiniowanego lokalu i budynku, w których jest położony wraz z charakterystyką jego lokalizacji i otoczenia.

Jak wynika z przedłożonej przez biegłą karty pracy, do sporządzenia tej opinii nie było konieczne przeprowadzenie żadnych szczególnych czynności przygotowawczych poza standardowymi, koniecznymi do przeprowadzenia opinii w tej materii w zwykłym toku czynności, w tym zapoznania się z nieobszernymi aktami sprawy oraz dokonania czynności poza miejscem pracy biegłej w postaci oględzin lokalu.

W tym stanie rzeczy należy uznać za zasadne stanowisko Sądu I instancji, że sporządzenie przedmiotowej opinii w deklarowanym przez biegłą czasie 57 godzin, który odpowiada ponad siedmiu dniom ośmiogodzinnego dnia pracy i prawie półtora tygodniowego czasu pracy, nie znajduje uzasadnienia. Należy przyznać rację Sądowi a quo, że wśród podanych ilości czasu pracy przeznaczonych na dokonanie poszczególnych czynności zastrzeżenia budzą ilości czasu przeznaczone na poszukiwanie bazy danych transakcji nieruchomości podobnych w ilości 6 godzin, wybór nieruchomości porównawczych – 8 godzin oraz procedura wartości nieruchomości w ilości - aż - 24 godzin. W ocenie Sądu Okręgowego dokonanie tylko tego rodzaju czynności w czasie 38 godzin, a więc niemalże w standardowych tygodniowym czasie pracowniczym, jest czasem zawyżonym. Zdaniem Sądu ad quem tego rodzaju czynności, nie odbiegające od standardowo wykonywanych przy opracowywaniu opinii w tym przedmiocie, nie powinny zajmować więcej niż trzy dni robocze, a zatem 24 godzin.

Wbrew stanowisku Sądu Rejonowego, w opinii Sądu Okręgowego nie budzą zasadniczych zastrzeżeń ujęte w karcie biegłego ilości godzin za sporządzenie innych czynności, zwłaszcza, przy uwzględnieniu faktu, iż biegła zamieszkuje poza obszarem miasta położenia lokalu i siedziby Sądu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uznał, że do sporządzenia przedmiotowej opinii wystarczający winien być nakład pracy w łącznej ilości 43 godzin. Tym samym należne biegłej wynagrodzenie należało ustalić na kwotę 1.588,29 zł (43h x 30,03 zł stawki za h + 23 % stawki podatku VAT), o czym - na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. - Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 1 sentencji.

W pozostałym zakresie zażalenie biegłej podlegało oddaleniu.

Przedstawione przez biegłą argumenty na uzasadnienie zażalenia nie mogły zostać podzielone. Za przyznaniem wyższego wynagrodzenia nie może przemawiać okoliczność, że opinia jest przydatna dla rozstrzygnięcia i odpowiada tezie dowodowej, albowiem od tego rodzaju przymiotu zależy samo przyznanie wynagrodzenia. Nie może również uzasadniać przyznania wyższego, niż wynikające z czasu i nakładu pracy, wynagrodzenia okoliczność, że biegła wypełnia swoje obowiązki terminowo i rzetelnie, bez generowania niepotrzebnych kosztów, albowiem mieści się to w etyce zawodu biegłego sądowego. Co się natomiast tyczy stażu, doświadczenia zawodowego i wymaganych kwalifikacji biegłego, to należy uznać, że znajdują one odzwierciedlenie w wysokości stawki wynagrodzenia na poziomie 1,7 %, a więc bliskiej maksymalnej, wynoszącej 1,81 kwoty bazowej (§ 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z

dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 518).

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 2 sentencji.